

การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา
ชั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุราษฎร์ธานี
Participation in school Administration Roles and Function of the School
Board in Small Secondary Schools in Surat Thani Province.

กฤชพร สุวรรณวิทย์*, ชุศักดิ์ เอกเพชร**, และพรศักดิ์ อาษาสุจริต***
Kritchapon Suwanwihok, Chusak Ekpech, Pornsak Asasucharit

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุราษฎร์ธานี เก็บรวบรวมข้อมูลจากคณะกรรมการสถานศึกษา จำนวน 108 คน โดยใช้แบบสอบถาม มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93 การวิเคราะห์ข้อมูล ใช้สถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ ได้แก่ การทดสอบ t-test

ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ การมีส่วนร่วมในด้านการลงมือปฏิบัติ การมีส่วนร่วมในด้านการปรับปรุงแก้ไข การมีส่วนร่วมในด้านการตรวจสอบ และการมีส่วนร่วมในด้านการวางแผน ตามลำดับ ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน ที่มีประสบการณ์ในการทำหน้าที่ และสถานภาพการเป็นคณะกรรมการต่างกัน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 ส่วนด้านวุฒิการศึกษาไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา บทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษา
ชั้นพื้นฐาน

* นักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

** รองศาสตราจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ประธานกรรมการที่ปรึกษา

***อาจารย์ ดร. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี กรรมการที่ปรึกษา

Abstract

The objectives of the research were to study and compare the participation in school administration roles and function of the school board in small secondary schools in Surat Thani province. The data collected from 108 schools board by using questionnaire. The reliability of the questionnaire was 0.93. The data were analyzed by using mean and standard deviation, and test statistics, including the t - test.

The result of this research found that the participation in school administration roles of the school board. In overall were moderate levels, ranging from most to least: participation in Planning, Participation in Doing, Participation in Acting, and participation in checking respectively.

The comparison of the participation in school administration of the schools board. With difference experience and status are differences statistically significant level of .05, but in level of education was not different

Keywords : The participation in school administration, Roles of the school board,

บทนำ

กระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลก ส่งผลต่อความต้องการและความคาดหวังของมนุษย์ หนึ่งในนั้นคือ ความต้องการด้านศักยภาพ เพื่อให้ได้มาซึ่งฐานความรู้และเทคโนโลยีที่ทันสมัย สำหรับเป็นเครื่องมือในการสร้างความได้เปรียบ และมีบทบาทในการรองรับด้านเศรษฐกิจ การเมือง ซึ่งนับวันยังมีการแข่งขันที่สูงขึ้น จนเป็นเรื่องธรรมดาของการดำรงชีวิตท่ามกลางสังคมใหม่ จึงต้องให้ความสำคัญกับการสร้างภูมิคุ้มกันที่เข้มแข็ง ภายใต้สภาวะดังกล่าวแก่ประชาคมโลก

การศึกษาจึงมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการรองรับสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้น บุคคลจะต้องมีคุณภาพและมีความเสถียรพอในการเอาตัวรอดจากอันตราย ทั้งจากธรรมชาติและมวลมนุษย์ด้วยกัน การสร้างความแข็งแกร่งเหล่านี้ย่อมต้องการแหล่งหล่อหลอมที่มีประสิทธิภาพ มีคุณภาพและมีคุณธรรม จากองค์กรหรือหน่วยงานทางการศึกษาที่เข้าใจถึงปรัชญา แนวคิด และกระบวนการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ ต้องการผู้นำที่สามารถแสดงบทบาทในการบริหาร

ได้สมกับ เป็นมืออาชีพ เป็นไปตามความคาดหวังของสังคมในฐานะของผู้รับบริการ

แนวคิดของ ปองสิน วิเศษศิริ (2550, 23 - 29) กล่าวว่า การจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันให้มีคุณภาพ จึงมีความจำเป็นอยู่เองโดยธรรมชาติ ที่ต้องปรับกระบวนการทัศน์ทางการบริหารการศึกษาเสียใหม่ จากเดิมที่ใช้แนวคิดทฤษฎีการบริหารหลักๆ มาเป็นการจัดการคนให้เป็นแหล่งความรู้ โดยการกลั่นหรือสกัดความรู้ออกมาจากผู้ปฏิบัติ และจัดการสร้างระบบความรู้ขึ้นเพื่อการถ่ายทอดต่อไป การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาเพื่อการจัดการที่มีคุณภาพ เป็นเรื่อง que ผู้บริหารการศึกษาต้องคิดและปฏิบัติ สิ่งที่ต้องเริ่มต้นก่อน คือ การทำความเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงความหมายของคำว่า คุณภาพการศึกษาซึ่งมีการเปลี่ยนแปลง ตามยุคสมัยตามกระแสความนิยมและความพยายามหาหนทางและลงมือปฏิบัติให้มีคุณภาพตามเป้าหมายนั้น โดยหลักการแล้ว การสอนให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ ผู้บริหาร คือ แกนหลักของโรงเรียนในการนำพากิจกรรมการเรียน ส่งเสริมให้เกิดประสิทธิภาพได้ บทบาทของผู้บริหารมีส่วนค่อนข้างมากคือ ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ โดย

คำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับการพัฒนาบุคลากร ผู้เรียน และชุมชน การตัดสินใจของผู้บริหารต้องผ่านกระบวนการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่าง การกระทำกับผลของการกระทำ หรือการให้ความสำคัญกับการปฏิบัติตนเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดี เป็นผู้นำและสร้างผู้นำโดยต้องสร้างวัฒนธรรม องค์การ การกล้าคิด กล้าทำ กล้าทำ กล้าที่จะ เปลี่ยน และกล้าที่จะรับผิดชอบต่อการกระทำ (เสถียร จันทะมูล, 2551, 20) วิธีทางของการ บริหารสถานศึกษาในรูปแบบของการมีส่วนร่วมใน การบริหารโดยท้องถิ่นและชุมชน ซึ่งสถานศึกษาใน สังเกตสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้น พื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ นับได้ว่าเป็นองค์กร หลักในการขับเคลื่อนการจัดการศึกษาที่สนอง เจตนารมณ์แห่งกฎหมายการศึกษาฉบับปัจจุบัน อย่างแท้จริง โดยที่ โคเฮนและอัฟฮอฟ (Cohen and Uphoff, 1984 อ้างถึงในจิรัชมิตร ไชยสกุล, 2551, 19) กล่าวว่า การมีส่วนร่วมที่สำคัญที่สุด ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน คือ การมีส่วนร่วมในการ ตัดสินใจ การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ การมี ส่วนร่วมรับผลประโยชน์ และการมีส่วนร่วมในการ ประเมินผล การกระจายอำนาจการบริหารจาก ส่วนกลางไปยังสถานศึกษา

ในการปฏิรูประบบการบริหาร การศึกษานั้น มุ่งกระจายอำนาจการตัดสินใจไปให้ ผู้ที่อยู่ใกล้ชิดเด็ก ได้แก่ ผู้บริหาร ครู ผู้ปกครอง ชุมชน ได้มีส่วนร่วมกันตัดสินใจในการจัด การศึกษาให้มากที่สุด อันเป็นแนวคิดที่มุ่งให้ สถานศึกษามีอิสระและมีความคล่องตัวในการ บริหารงานวิชาการ การเงิน บุคคลและบริหาร ทั่วไป เปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และให้มีการบริหารในรูปคณะกรรมการ อันมี ตัวแทนจากที่มาหลากหลาย โดยมีความเชื่อว่าการ ตัดสินใจที่ดีที่สุด เกิดจากการตัดสินใจของคณะ บุคคลที่ใกล้ชิดและเกี่ยวข้องกับนักเรียนมากที่สุด

การจัดการศึกษาให้เกิดผลดี มี ประสิทธิภาพ ตรงตามความต้องการของประชาชน โดยเฉพาะผู้ปกครอง ต้องอาศัยกระบวนการนำ

กระบวนการมีส่วนร่วมมาใช้ ซึ่งพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กล่าวถึงการมีส่วนร่วมไว้ใน มาตรา 8 (2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2550 มาตรา 58 ได้บัญญัติเรื่องการมีส่วน ร่วมไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิมีส่วนร่วมใน กระบวนการพิจารณาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ในการ ปฏิบัติราชการทางปกครองอันมีผลหรืออาจมี ผลกระทบต่อสิทธิและเสรีภาพของตน สถานศึกษา ที่จัดการศึกษาทุกระดับจึงต้องปฏิบัติตามโดยการ เปิดโอกาสให้ประชาชน ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมใน การจัดการศึกษา ทั้งนี้เพราะเมื่อผู้ปกครองควรมี ส่วนร่วมในการจัดการศึกษาย่อมจะช่วยขับเคลื่อน ให้การบริหารจัดการศึกษาดำเนินไปตามความ ต้องการของผู้ปกครองและชุมชน ช่วยให้ สถานศึกษาได้รับการยอมรับจากชุมชน ชุมชนรัก และหวงแหนสถานศึกษา ซึ่งส่งผลให้ผู้ปกครอง และชุมชนสนับสนุนทรัพยากรการศึกษา และให้ ความร่วมกับสถานศึกษาในการดำเนินกิจกรรม ต่างๆ ด้วยความเต็มใจ

การมีส่วนร่วม หมายถึง การเปิดโอกาส ให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เข้ามาร่วมดำเนินกิจกรรม ตั้งแต่การศึกษาปัญหา การวางแผนดำเนินการ การตัดสินใจ การแก้ไขปัญหา และการประเมิน ร่วมกัน เพื่อขับเคลื่อนให้กิจกรรมนั้นดำเนินไป อย่างมีประสิทธิภาพ โดยยึดหลักการมีส่วนร่วม คือ หลักร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมตรวจสอบ ร่วม รับผิดชอบ การมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชน จึงเป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้า มามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาร่วมกับโรงเรียน เป็นกระบวนการเรียนรู้ซึ่งกันและกันของทุกฝ่าย นับตั้งแต่การแสดงความคิดเห็น การวางแผน การ ดำเนินการและการแก้ไขปัญหา ตลอดจนการ ควบคุม กำกับ ติดตามและประเมินผล เพื่อ ประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาให้เป็นไปตาม วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งสามารถทำได้ทั้งทางตรง

คือ ร่วมเป็นคณะทำงาน และทางอ้อม คือร่วมวางแผนทาง นโยบาย (ธนสาร บัลลังก์ปัทมา, 2551)

การจัดการศึกษาโดยความร่วมมือของชุมชนทั้งในด้านวัสดุ อุปกรณ์ แรงงาน เงินช่วยเหลือหรือในรูปแบบการบริการต่างๆ ทำให้สถานศึกษามีความสัมพันธ์กับชุมชนทุกกลุ่ม ตั้งแต่ผู้ปกครอง ศิษย์เก่า และบุคคลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง บุคคลดังกล่าว มีความสำคัญในการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ทั้งในด้านการจัดทำหลักสูตร ใช้อำนวยประโยชน์และความสะดวกในการจัดการเรียนการสอน ตรวจสอบและความสะดวกในการประเมินผลการปฏิบัติงาน จากเหตุผลดังกล่าว จึงต้องมีการแต่งตั้งบุคคลเหล่านี้เป็นคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2543 และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ.2545 ได้กำหนดการจัดการศึกษาโดยยึดหลักการแบบมีส่วนร่วมของบุคคล ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชนและสถาบันทางสังคมอื่นๆ ไว้เช่น มาตรา 40 กำหนดให้ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สถานศึกษาระดับอุดมศึกษาและต่ำกว่า ปรินซิพาลทำหน้าที่กำกับและส่งเสริมสนับสนุนกิจการของสถานศึกษา ประกอบด้วยผู้แทนปกครอง ผู้แทนครู ผู้แทนองค์กรชุมชน ผู้แทนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้แทนศิษย์เก่าและผู้ทรงคุณวุฒิ (จิรัชิตร์ ไชยสกุล, 2551, 4)

ผู้วิจัยเห็นว่าการมีส่วนร่วมของประชาชนถือเป็นหลักสากลที่อารยประเทศให้ความสำคัญ และเป็นประเด็นหลักที่สังคมไทยให้ความสำคัญสถานศึกษาจะต้องเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รับรู้ ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย ร่วมตัดสินใจและตรวจสอบทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองทุกด้าน ตั้งแต่ระดับชาติจนถึงระดับท้องถิ่น ปัญหาที่พบส่วนใหญ่ของโรงเรียนมัธยมสังกัดสำนักงาน

คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็กขาดการมีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553, 14-25) การแก้ปัญหาโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จากกลุ่มนิเทศ ติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา และกลุ่มนโยบายและแผน ร่วมกับบุคลากรในโรงเรียน ตลอดจนบุคลากรจากหน่วยงานอื่นๆ นอกวงการศึกษามา พยายามหาแนวทาง รูปแบบ เทคนิค วิธีการ หรือกระบวนการต่างๆ เพื่อนำมาใช้แก้ปัญหาโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก ให้มีความสามารถในการบริหารจัดการและการจัดการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาคุณภาพของนักเรียนให้บรรลุตามเป้าหมาย ของการจัดการให้บริการทางการศึกษา ผลจากการเปิดโอกาสให้กลุ่มบุคคลดังกล่าวได้ร่วมกันคิด ร่วมกันทดลอง ดำเนินการจนกระทั่งเกิดผลต่อคุณภาพของนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ทำให้สามารถคัดเลือก และสรุปแนวทาง รูปแบบและกระบวนการได้

การพัฒนาโดยเน้นพื้นฐานให้เกิดความร่วมมือกันระหว่างโรงเรียนมัธยมขนาดเล็กด้วยกันเป็นแนวทางที่สามารถจัดรูปแบบสำหรับการดำเนินการได้อย่างเหมาะสมมากที่สุด หากเปิดโอกาสให้โรงเรียนขนาดเล็กได้ร่วมมือกันสะท้อนปัญหาอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อโรงเรียนของตนเอง ออกมาร่วมกันวิเคราะห์จุดเด่น จุดด้อย โอกาส และข้อจำกัดที่ยึดข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียน ร่วมกันสังเคราะห์และสรุปเพื่อหาแนวทางดำเนินการยกระดับคุณภาพทางการศึกษาของโรงเรียนมัธยมขนาดเล็ก โดยการสร้างเครือข่ายการทำงานด้วยกันแล้ว จะทำให้โรงเรียนขนาดเล็กได้แนวทางที่มีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพบริบทของโรงเรียนและตรงตามความสนใจ ความต้องการของครูที่จะระดมศักยภาพของบุคลากร ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมาพัฒนาโรงเรียน พัฒนานักเรียนร่วมกัน เข้ามาเพื่อดำเนินการ

แก้ปัญหาโรงเรียนขนาดเล็กด้วยกันจึงมีความน่าสนใจ และคาดว่าหากมีการดำเนินการแล้วจะส่งผลต่อคุณภาพของนักเรียนที่จะสูงขึ้น พัฒนาก้าวหน้าขึ้นอย่าง (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11, 2556)

ปัจจัยและองค์ประกอบที่กล่าวมานั้นแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ได้เป็นอย่างดี ว่าทุกภาคส่วนต่างอยากเห็นบทบาทในการบริหารงานของผู้บริหารสถานศึกษาท่ามกลางบริบทของการเกื้อหนุนและความขัดแย้งในขณะเดียวกัน การดำรงตนในบทบาทนี้ ย่อมน่าสนใจและควรอย่างยิ่งที่ผู้บริหารต้องให้ความสนใจ เพราะหมายถึง การนำพาองค์การให้อยู่รอดกับสิ่งท้าทายใหม่ๆ ประการสำคัญการบริหารสถานศึกษา นับว่าเป็นที่สนใจของสังคม ซึ่งต่างเฝ้ามองด้วยความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ภาระหนักเหล่านี้ย่อมเป็นบทบาทและหน้าที่ของผู้บริหารว่าจะสามารถสร้างการยอมรับและความเชื่อมั่นได้ในระดับใด อีกทั้งสถานศึกษาจึงเปรียบเสมือนกับเป็นสถานศึกษานำร่องในการบริหารตามรูปแบบใหม่ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ตามแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารงานในสถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับการจัดการศึกษาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ของโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 เพื่อให้เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการและพัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของ

คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดสุราษฎร์ธานี

2. เพื่อเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษาของจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำหน้าที่และสถานภาพการเป็นคณะกรรมการ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาในจังหวัดสุราษฎร์ธานีจำนวน 17 โรงเรียน จำนวนทั้งหมด 153 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้มาจากการเทียบตารางเครจีซีและมอร์แกน (Krejcie & Morgan.1970, 608-609 อ้างถึงใน พิสนุ พงศ์ศรี, 2556, 204) กลุ่มตัวอย่างที่มาจากคณะกรรมการ สถานศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการสุ่มแบบตารางเลขสุ่ม ได้ขนาดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 108 คน เลือกแบบเจาะจงจากคณะกรรมการที่เป็นตัวแทนครูโรงละ 2 คน นอกนั้นทำการสุ่มอย่างง่ายโดยการจับฉลาก 64 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามได้แก่ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการทำหน้าที่ และสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (checklist)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับระดับของความคิดเห็นการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 4 ด้าน ทั้งหมด 36 ข้อ ดังนี้ การมีส่วนร่วมในด้านการวางแผน (P) การมีส่วนร่วมในด้านการลงมือ

ปฏิบัติ (D) การมีส่วนร่วมในด้านการตรวจสอบ (C) และการมีส่วนร่วมในด้านการปรับปรุงแก้ไข (A) คำถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิดมาตรฐาน 5 ระดับ

การสร้างเครื่องมือการวิจัย

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง
2. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด นิยามศัพท์เฉพาะในการวิจัย
3. นำแบบสอบถามเสนออาจารย์ที่เป็นที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ แนะนำสำหรับปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามเสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัย และวัดผลประเมินผล และผู้เชี่ยวชาญภาษาไทย สัดส่วน 3 : 1 : 1 รวมทั้งหมด จำนวน 5 คน เป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือด้านความตรงตามเนื้อหา ความตรงตามโครงสร้าง ความเป็นปรนัย ของข้อคำถามและคำตอบ และ หาความเที่ยง (reliability) ได้เท่ากับ 0.93

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ถึง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 11 เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยให้ผู้บริหารโรงเรียนในมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รับทราบเพื่อขอความร่วมมือจากกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม
2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการจัดส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีการจัดส่งทางไปรษณีย์และด้วยตนเอง
3. รวบรวมข้อมูลโดยการบันทึกและตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ โดยผู้วิจัยส่งแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง

จำนวน 108 ฉบับ มีผู้ตอบแบบสอบถามที่ได้รับฉบับสมบูรณ์ จำนวน 108 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลโดยมีรายละเอียดดังนี้

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าร้อยละ (percentage) ค่าเฉลี่ย (mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)
2. สถิติที่ใช้ในทดสอบสมมติฐาน การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสพการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ และสถานภาพการเป็นกรรมการ โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test)

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับสภาพการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยใช้ค่าเฉลี่ย $\bar{X}$ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) วิเคราะห์เป็นรายด้าน และภาพรวม ดังแสดงในตาราง
2. เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามจำแนกตามวุฒิการศึกษา ประสพการณ์ในการปฏิบัติหน้าที่ และสถานภาพการเป็นกรรมการ โดยใช้สถิติทดสอบที (t-test) ดังตารางที่ 2-4

ตารางที่ 1 แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาท และหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัด สุราษฎร์ธานี โดยรวม

การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา		$\bar{X}$	S.D.	ระดับ การมีส่วนร่วม
1	การมีส่วนร่วมในด้านการวางแผน (P)	3.51	1.04	มาก
2	การมีส่วนร่วมในด้านการลงมือปฏิบัติ(D)	3.50	1.07	ปานกลาง
3	การมีส่วนร่วมในด้านการการตรวจสอบ(C)	3.29	1.14	ปานกลาง
4	การมีส่วนร่วมในด้านการปรับปรุงแก้ไข(A)	3.49	1.05	ปานกลาง
รวม		3.48	1.07	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปน้อย

ดังนี้ การมีส่วนร่วมในด้านการวางแผน (P) การมีส่วนร่วมในด้านการลงมือปฏิบัติ (D) การมีส่วนร่วมในด้านการปรับปรุงแก้ไข (A) และการมีส่วนร่วมในด้านการตรวจสอบ (C) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา

การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา	วุฒิการศึกษา				t	Sig
	ต่ำกว่าปริญญาตรี (n = 66)		สูงกว่าปริญญาตรี (n = 42)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน (P)	3.54	0.91	3.51	0.73	0.43	0.67
2. การมีส่วนร่วมด้านการลงมือปฏิบัติ(D)	3.49	0.98	3.48	0.74	0.09	0.93
3. การมีส่วนร่วมด้านการการตรวจสอบ(C)	3.35	1.00	3.25	0.77	1.28	0.20
4. การมีส่วนร่วมด้านการปรับปรุงแก้ไข(A)	3.58	0.95	3.57	0.77	1.41	0.89
รวม	3.49	0.92	3.48	0.71	0.52	0.60

*Sig. < .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียน

มัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษาในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

การมีส่วนร่วมในการบริหาร สถานศึกษา	ประสบการณ์ในการทำงาน				t	Sig
	เคยเป็นกรรมการ มาก่อน (n = 52)		ไม่เคยเป็นกรรมการ มาก่อน (n = 56)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน (P)	3.40	0.86	3.61	0.87	-3.01	0.00**
2. การมีส่วนร่วมด้านการลงมือ ปฏิบัติ (D)	3.33	0.91	3.57	0.93	-3.15	0.00**
3. การมีส่วนร่วมด้านการการ ตรวจสอบ (C)	3.18	0.96	3.40	0.94	-2.82	0.00**
4. การมีส่วนร่วมด้านการปรับปรุง แก้ไข (A)	3. 46	0.86	3.64	0.93	-2.45	0.01**
รวม	3.34	0.86	3.73	0.67	-2.99	0.00**

*Sig. < .05 ** Sig. < .01

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัด

สุราษฎร์ธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามสถานภาพ

การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา	สถานภาพ				t	Sig
	คณะกรรมการจากภายในสถานศึกษา (n = 34)		กรรมการจากภายนอกสถานศึกษา (n = 74)			
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1. การมีส่วนร่วมด้านการวางแผน (P)	3.45	0.56	3.76	0.66	9.02	0.00**
2. การมีส่วนร่วมด้านการลงมือปฏิบัติ(D)	3.40	0.64	3.07	0.84	3.47	0.01**
3. การมีส่วนร่วมด้านการการตรวจสอบ(C)	3.89	0.82	3.40	0.89	4.54	0.00**
4. การมีส่วนร่วมด้านการปรับปรุงแก้ไข(A)	3. 82	0.62	3.34	0.84	5.25	0.00**
รวม	3.64	0.86	3.39	0.84	6.54	0.00**

*Sig. < .05 ** Sig. < .01

จากตารางที่ 4 พบว่า ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามสถานภาพ ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาระดับการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีประเด็นที่น่าสนใจมาอภิปราย ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุราษฎร์ธานี โดยภาพรวมทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลางเรียง ลำดับ จากมากไปน้อย ดังนี้ การมีส่วนร่วมในด้านการวางแผน (P) การมีส่วนร่วมในด้านการลงมือปฏิบัติ (D) การมีส่วนร่วมในด้านการปรับปรุงแก้ไข (A) และการมีส่วนร่วมในด้านการตรวจสอบ (C) ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการที่คณะกรรมการสถานศึกษามีส่วนร่วมในด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด เป็นเพราะว่าในบรรดาส่วนประกอบทั้งสี่ส่วนของวงจรคุณภาพนั้น ควรพิจารณาการวางแผนเป็นส่วนที่สำคัญที่สุด แต่ทั้งนี้มิได้หมายความว่าส่วนอื่นไม่มีความสำคัญ เพียงแต่ว่าส่วนการวางแผนจะเป็นส่วนที่ทำให้ส่วนอื่นสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถ้าแผนการไม่เหมาะสมจะส่งผลทำให้ส่วนอื่นไร้ประสิทธิภาพตามไปด้วย แต่ถ้ามีการเริ่มต้นวางแผนที่ดี จะทำให้มีการแก้ไขน้อยและกิจกรรมจะมีประสิทธิภาพมากขึ้น สอดคล้องกับแนวคิดของ Tozava. (1997) อ้างใน ศุภชัย อาชีวะระงับโรค. (2547) การวางแผน คือ การตั้งเป้าหมาย วางวัตถุประสงค์ เพราะการควบคุมดูแล คือ กระบวนการที่จำเป็นเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย ดังนั้น หากไม่มีวัตถุประสงค์เสียแล้ว ไม่

ว่าจะป่าวร้องว่าต้องควบคุมวงจรคุณภาพ ก็ไม่รู้จะทำไปเพื่ออะไร หรือจะเริ่มอย่างไรเมื่อตั้งเป้าหมายเสร็จแล้ว ก็ต้องมากำหนดแผนการว่าอะไรจะต้องทำเมื่อไร เป็นตารางเทียบระหว่างงานกับเวลาที่หลายคนนึกภาพกันออก แต่จริงๆ แล้วการวางแผนไม่ใช่จบแค่นั้น การวางแผนต้องครอบคลุมว่า ใครจะทำทำอะไร ต้องให้เสร็จเมื่อไร จะทำอะไร อะไรต่างๆ ที่ครอบคลุมถึงการแบ่งหน้าที่ วิธีการ และอื่นๆ ให้ครบถ้วนด้วย

การวิจัยซึ่งครั้งนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เกื้อหทัย กาชัย. (2555) ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษานาดกลางพื้นที่พิเศษ อำเภอแม่สรวย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงรายเขต 2 ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลางและสอดคล้องกับงานวิจัยของ อุทัย นกเผือก. (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกลุ่มโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย ผลการวิจัยพบว่า ระดับการมีส่วนร่วมโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุจิตรา จรทะผา. (2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานกรณีศึกษาโรงเรียนเนินลาดวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง

1.1 ระดับการมีส่วนร่วมด้านการวางแผน (P) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมในการกำหนดแนวทางการพัฒนากระบวนการพัฒนาคุณภาพงานวิชาการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา ได้แก่ มีส่วนร่วมในการกำหนดวิสัยทัศน์ ภารกิจ เป้าหมาย คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และมีส่วนร่วมในการวางแผนการใช้งบประมาณของสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการวางแผนเป็น

กระบวนการที่บุคคลหรือหน่วยงานได้กำหนดขึ้นไว้ล่วงหน้าเพื่อการปฏิบัติงานในอนาคต การวางแผนประกอบด้วยกระบวนการต่างๆ หลายขั้นตอน ซึ่งบางขั้นตอนมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการกระทำก่อน และด้วยความรวดเร็ว ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมาย (goals) ที่ได้กำหนดไว้ การวางแผนมีคุณค่าอย่างมากต่อวัตถุประสงค์ (objectives) ขององค์การหรือของหน่วยงาน และมีความสำคัญยิ่งต่อความมุ่งหมายส่วนตนของแต่ละบุคคลในการปฏิบัติงานหรือการปฏิบัติตามภารกิจทั้งหลาย แผนทางด้านจัดการศึกษาเป็นเรื่องนโยบายที่ต้องทำต่อเนื่อง คณะกรรมการสถานศึกษา มักจะได้เข้าร่วมในขั้นนี้ค่อนข้างจำกัดตั้งนั้นคณะกรรมการสถานศึกษา จึงมีความเห็นอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับแนวคิดของ W.W Simmons (อ้างถึงใน ธงชัย สันติวงษ์, 2540, 138) ได้ให้ความหมายว่า การวางแผนหมายถึง (1) ความหมายในแง่ของงานที่ต้องปฏิบัติของผู้บริหารแต่ละคน คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ การมุ่งใจและสื่อความ การวัดผลงาน และการพัฒนาบุคคล (2) ความหมายที่มีขอบเขตกว้างกว่าที่คลุมถึงการบริหารทั้งหมด คือ กระบวนการบริหารที่ต่อเนื่อง ครอบคลุมถึงทุกกิจกรรมของงานและมุ่งสู่อนาคต ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ดิเรก อนันต์. (2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์เขต 1 ผลการศึกษาพบว่า การมีส่วนร่วมโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก และผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของมาโนช แสงสว่าง (2554) ได้ทำการวิจัยการมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและครูต่อการพัฒนา โรงเรียนอนุบาลหนองหงส์ ตำบลสระแก้ว อำเภอนางรอง จังหวัดบุรีรัมย์ ผลการวิจัยพบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก

1.2 ระดับการมีส่วนร่วมด้านการลงมือปฏิบัติ(D) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมในการปรับปรุงแหล่งเรียนรู้ภายในสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ย

สูงสุด รองลงมา ได้แก่ มีส่วนร่วมในการกำหนดระเบียบ แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลสอดคล้องกับมาตรฐานการศึกษา และมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและดำเนินการให้สถานศึกษาพัฒนาระบบประกันคุณภาพภายใน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะสถานศึกษาส่วนมากจะมีการประสานงานกับคณะกรรมการสถานศึกษาหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการปฏิบัติ กล่าวคือสถานศึกษาจะกำหนดกิจกรรม หรือวางแผนในการจัดกิจกรรมต่างๆ ไว้ก่อน เมื่อถึงเวลาที่จะบอกกล่าวให้คณะกรรมการสถานศึกษาเข้ามาในขั้นของการปฏิบัติหรือดำเนินการ หรือ สอดคล้องกับแนวคิดของ จำรัส นองมาก. (2547) ได้กล่าวถึง การนำกระบวนการ PDCA ด้านการปฏิบัติตามแผนว่าเป็นการบริหารแผน แผนงานโครงการหรือภารกิจตามที่ได้เตรียมการหรือวางแผนล่วงหน้าไว้แล้ว

ฝ่ายบริหารสถานศึกษาจะทำหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุน และอำนวยความสะดวก รวมทั้งการกำกับติดตามเพื่อให้การปฏิบัติงานราบรื่นมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารสถานศึกษาจะต้องคอยสอดส่อง ดูแล และพร้อมที่จะให้การสนับสนุนอยู่ตลอดเวลา จุดบกพร่องของการดำเนินงานของสถานศึกษาในขั้นตอนนี้ คือ เมื่อได้มีการวางแผนการดำเนินงานไว้แล้ว ไม่ว่าจะเป็นไปในรูปของแผน แผนงาน หรือโครงการต่างๆ ที่จัดเป็นรูปเล่มสวยหรู แต่ไม่ได้นำไปปฏิบัติอย่างจริงจังสมกับที่ได้ทุ่มเททรัพยากรอย่างมากมาเพื่อการนี้ บางแห่งวางแผนไว้อย่าง แต่ปฏิบัติจริงเป็นอีกอย่างหรือบางแห่งมีการนำไปใช้เหมือนกัน แต่เป็นไปในลักษณะต่างคนต่างทำ ขาดการกำกับติดตามหรือประสานงานการทำงานให้ไม่เกิดประสิทธิภาพเท่าที่ควร ในการปฏิบัติตามแผน ถ้าเป็นสถานศึกษาที่มีปริมาณงานมาก มีบุคลากรมาก จำเป็นจะต้องมีระบบงานที่ตรวจสอบได้ว่าในห้วงเวลาหนึ่งๆ ใครกำลังทำโครงการอะไรอยู่ และในขณะเดียวกันจะต้องมีการนิเทศเพื่อช่วยเหลือแนะนำในการปฏิบัติงานของบุคลากรอย่างมีประสิทธิภาพ การ

ดำเนินงานในเรื่องไหน ขึ้นตอนใดยังล่าช้าหรือไม่
ถูกต้องก็สามารถช่วยเหลือในการปรับปรุง แก้ไข หรือ
ปรับเปลี่ยนวิธีการทำงานได้ทันทั่วทั้งที่ ซึ่ง
ยุทธนา พรหมณี. (2556) ได้กล่าวถึง การนำแผน
สู่การปฏิบัติ ว่า เป็นการดำเนินการทุกอย่างเพื่อให้
นโยบาย บรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้การนำแผน
ไปสู่การปฏิบัติเป็นการนำโครงการ/กิจกรรม ที่ได้
กำหนดไว้ในแผน ไปดำเนินการให้บรรลุตาม
เป้าหมาย โดยต้องกำหนดองค์หรือบุคคลที่
รับผิดชอบ และวิธีการดำเนินการชัดเจน
ผลการวิจัยสอดคล้องงานวิจัยของสุจิตรา จรทะผา
(2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการ
บริหารโรงเรียน ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้น
พื้นฐาน กรณีศึกษาโรงเรียนเนินลาดวิทยา สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภาคเหนือ เขต 2
ผลการวิจัยพบว่า โดยภาพรวมและรายด้านมีการ
ดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง

1.3 ระดับการมีส่วนร่วมด้านการ
ตรวจสอบ (C) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง
เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมในการ
ตรวจสอบติดตามการใช้แหล่งเรียนรู้ภายใน
สถานศึกษาเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีค่าเฉลี่ย
สูงสุด รองลงมา มีส่วนร่วมในการติดตาม
ตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน และมีส่วนร่วมในการ
ตรวจสอบความถูกต้องของการจัดทำบัญชี
ทะเบียนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจ
เป็นเพราะว่า การมีส่วนร่วมด้านการตรวจสอบเป็น
การตรวจสอบการดำเนินงาน ที่มุ่งเน้นผลของการ
ดำเนินงานว่าเป็นไปตามวัตถุประสงค์และ
เป้าหมายที่กำหนดไว้ในแผนงาน งาน/โครงการ
หรือไม่ และการใช้ทรัพยากรเป็นไปอย่างมี
ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและคุ้มค่าหรือไม่
รวมถึงการปฏิบัติตามกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องภายใต้
ระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งในขั้นตอนนี้ถ้าการ
ดำเนินงานไม่มีหรือไม่เกิดปัญหาใดๆ องค์กรมักจะ
ดำเนินการไปเองตามระบบราชการ แต่เมื่อไหร่ที่มี
เหตุขัดข้อง ไม่เป็นไปตามแผนงาน

คณะกรรมการสถานศึกษามักจะได้รับ
การขอร้องเข้ามาดำเนินการในการตรวจสอบ
ติดตามตรวจสอบว่า ผลลัพธ์ของการปฏิบัติตาม
แผน ความเหมาะสมของแผน ปัญหา สาเหตุ
อุปสรรค ที่ไม่ประสบความสำเร็จตามที่
ตั้งเป้าหมาย การเลือกเทคนิค การให้ข้อมูล
ข่าวสาร ขึ้นตอน การวางแผน การประเมินผล
กระทบจากการปฏิบัติตามแผน หรือประเมิน
ความสามารถของบุคลากร การติดต่อสื่อสาร มี
ความเข้าใจในแผน การให้การศึกษาและการ
ฝึกอบรม ปัญหาเกี่ยวกับตัวผู้นำและการ
ประสานงานระหว่างการศึกษา หรือการประเมิน
ทรัพยากรที่ใช้ในการบริหารการศึกษาด้านต่างๆ
ผลการวิจัยจึงอยู่ในระดับกลางๆ สอดคล้องกับ
แนวคิดของ วิฑูรย์ สิมะโชติ (2550) กล่าวว่า
การตรวจสอบ (check) เป็นการตรวจสอบและ
ประเมินผลลัพธ์ของการปฏิบัติตามแผน ประการ
แรกมีการปฏิบัติตามแผนหรือไม่ หรือประการที่
สองตัวแผนการเองมีความเหมาะสมหรือไม่ การ
ที่ไม่ประสบความสำเร็จตามที่ตั้งเป้าหมายไว้เป็น
เพราะไม่ปฏิบัติตามแผนการ หรือความไม่
เหมาะสมของแผนการ หรือจากทั้งสองประการ
รวมกัน เราจำเป็นต้องหาว่าสาเหตุมาจากประการ
ไหน ทั้งนี้ เนื่องจากการนำไปปฏิบัติการปรับปรุง
แก้ไขจะแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ถ้าความล้มเหลว
มาจากแผนการที่จัดทำขึ้นไม่เหมาะสม และ
ผลการวิจัยพบว่าสอดคล้องกับงานวิจัยของ เกื้อหทัย
กาชัย. (2555) ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมใน
การจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้น
พื้นฐาน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษานาด
กลางพื้นที่พิเศษ อำเภอมะนังสงขลา สังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสงขลาเขต 2
พบว่าโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับ
ปานกลาง

1.4 ระดับการมีส่วนร่วมด้านการ
ปรับปรุงแก้ไข (A) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปาน
กลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีส่วนร่วมใน
การสนับสนุนการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้มา

ติดต่อราชการ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมา มีส่วนร่วมในการนำผลการประเมินมาปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง และ มีส่วนร่วมรับรองรายงานผลการปฏิบัติงานประจำปีเมื่อสิ้นปีการศึกษา มีส่วนร่วมในการรายงานผลการปรับปรุงแก้ไขอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าการมีส่วนร่วมด้านการการปรับปรุงแก้ไข (A) เป็นการเข้ามามีส่วนร่วมหลังจากที่ได้ศึกษาผลลัพธ์แล้ว อาจไม่เป็นไปตามที่ต้องการหรือมีปัญหาที่ต้องแก้ไข ก็ต้องดำเนินการแก้ไขตามที่จำเป็น หลังจากนั้นสรุปเป็นบทเรียนและพยากรณ์เพื่อเป็นพื้นฐานในการคิดหาวิธีการใหม่ๆ ต่อไป ซึ่งหน่วยงานของรัฐมักประสบกับปัญหาด้านการให้บริการที่ล่าช้า มีสิ่งอำนวยความสะดวกต่อผู้มาติดต่อราชการค่อนข้างน้อยกว่าเอกชน ดังที่ยุทธนา พรหมณี (2556) กล่าวว่า การปรับปรุงแก้ไขการปฏิบัติงาน เป็นการปรับแก้ตามผลการตรวจสอบ และประเมินในขั้นตอนก่อนหน้า นี้ ถ้าผลการประเมินพบว่างานยังไม่สำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้จะต้องเร่งรัด ปรับเปลี่ยนวิธีการทำงาน หรือใช้เวลาในการทำงานให้มากขึ้น เพื่อจะสามารถทำงานที่คาดหวังไว้แล้วให้สำเร็จ แต่ถ้าผลการประเมินพบว่างานสำเร็จตามเป้าหมายแล้ว ในการดำเนินงานต่อไปก็จะได้ปรับเปลี่ยนตั้งเป้าหมายให้สูงขึ้น จะได้เป็นการท้าทายผู้ปฏิบัติ

การปรับปรุงการปฏิบัติงานสามารถทำได้ตลอดเวลา ไม่ว่างานที่ทำมาแล้วประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายหรือไม่ ผลจากการปฏิบัติในลักษณะนี้ก็จะเกิดผลดีต่อสถานศึกษา ทำให้สถานศึกษาได้เปลี่ยนแปลงพัฒนาไปในทางที่ดี ที่พึงประสงค์มากยิ่งขึ้นอยู่ตลอดเวลา ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของเกื้อหทัย กาชัย (2555) ทำการวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขนาดกลางพื้นที่พิเศษอำเภอแม่สรวย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา เชียงรายเขต พบว่าโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง และสอดคล้องกับ

งานวิจัยของอุทัย นกเผือก(2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกลุ่มโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย พบว่าโดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เช่นเดียวกัน

2. การเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตาม วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และสถานภาพ ดังนี้

2.1 ผลการเปรียบเทียบการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก จังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามวุฒิการศึกษา ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ สาเหตุที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้จะเป็นผลมาจากวุฒิการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ไม่มีผลต่อระดับการมีส่วนร่วมทางการบริหารของสถานศึกษา เพราะว่าโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตห่างไกลความเจริญ อยู่ตามอำเภอ กิ่งอำเภอ หรือตำบลเล็กๆ ในชนบทคณะกรรมการสถานศึกษาส่วนใหญ่มีการศึกษาดำกว่าระดับปริญญาตรี ส่วนผู้ที่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีก็คือคณะกรรมการสถานศึกษาที่เป็นตัวแทนครู และการทำงานร่วมกันของสถานศึกษากับกรรมการหรือชุมชนอย่างใกล้ชิดและผูกพันด้วยความรัก สามัคคี มักจะไม่ค่อยพบปัญหาข้อขัดแย้ง ความคิดเห็นจึงไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับ ลักษณะพื้นฐานของระบบราชการแบบมีส่วนร่วม ของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบข้าราชการ (2551) ดังนี้ 1) เป็นองค์กรที่ให้ประชาชนสามารถเข้าถึง (Accessibility) ได้ โดยช่องทางการสื่อสารต่างๆ เช่น ตู้ไปรษณีย์ เว็บไซต์ หรือฝ่ายประชาสัมพันธ์ 2) เป็นองค์กรที่มีการติดต่อ

สื่อสารสองทาง (two ways communications) กับประชาชนอยู่ตลอดเวลา และเป็นการสื่อสารที่เปิดให้กับทุกคน 3) เป็นองค์การที่มีการติดต่อสื่อสารทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการระหว่างองค์การกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ในกิจการหรือโครงการที่กำลังทำอยู่ 4) มีการนำข้อคิดเห็นที่ได้รับจากประชาชนมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจ พร้อมอธิบายเหตุผลการไม่ปฏิบัติตามข้อคิดเห็นหรือคำแนะนำของประชาชน และ 5) จัดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในลักษณะทันทีที่ถูกต้อง จริงใจ และโปร่งใส เพื่อสร้างความเชื่อถือและไว้วางใจกับหน่วยงานและสอดคล้องกับ เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์ (2552, 178) ที่ได้ให้แนวคิดไว้ว่าการมีส่วนร่วมของบุคคลจะก่อให้เกิดการมีส่วนเกี่ยวข้อง และการมีส่วนเกี่ยวข้องจะส่งผลให้เกิดความผูกพันต่อหน่วยงานและภารกิจที่ตนเองมีส่วนร่วม ซึ่งหมายความว่าถ้าหน่วยงานเห็นความสำคัญของผู้ร่วมงาน ผู้ร่วมงานก็จะเห็นความสำคัญของหน่วยงานและงานที่ได้รับมอบหมายหรือเกี่ยวข้อง

Davis and Newstrom. (1991 อ้างใน เสริมศักดิ์ วิชาลาภรณ์, 2537, 182) เห็นว่า การมีส่วนร่วมเป็นความเกี่ยวข้องด้านจิตใจ และอารมณ์ของบุคคลที่มีต่อกิจกรรมของกลุ่มเป็นตัวกระตุ้นให้ทำงานสำเร็จตามเป้าหมาย ดังนั้นความคิดเห็นจึงไม่แตกต่างกัน

2.2 ผลการเปรียบเทียบ การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งผลการเปรียบเทียบเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ สาเหตุที่ทำให้ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้น่าจะเป็นผลมาจากประสบการณ์ในการทำงานของคณะกรรมการสถานศึกษาย่อมส่งผลต่อกระบวนการคิด กระบวนการทำงาน กระบวนการตรวจสอบ

ติดตาม และแนวทาง วิธีการในการปรับปรุงแก้ไขปัญหาย่อมแตกต่างกันไปตามประสบการณ์ คณะกรรมการสถานศึกษาที่คลุกคลีอยู่กับบทบาทหน้าที่นี้เป็นเวลานานย่อมได้รับความรู้ ความคิด ทักษะ และความรู้สึกที่แตกต่างกัน ผลจึงออกมาเป็นเช่นนี้

อุทัย บุญประเสริฐ, 2552, 44) ได้เสนอแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมในรูปแบบการบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานแนวคิดพื้นฐานเป็นการเชื่อมโยงระหว่างการศึกษา การกระจายอำนาจทางการศึกษาว่า การมีส่วนร่วมในลักษณะของบุคคล ในลักษณะนี้ จะให้ความสำคัญในปัจเจกบุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะต่างๆ โดยมองประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เป็นสิ่งสำคัญของแนวคิด เช่น การตัดสินใจ ความรู้สึกรับผิดชอบ และ จิรฉัตร ไชยสกุล. (2551 : 27) ได้สรุปปัญหาการมีส่วนร่วมไว้ว่าปัญหาการมีส่วนร่วมเกิดจากการที่คณะกรรมการขาดความรู้ ความเข้าใจไม่ชัดเจนในบทบาทและภาระหน้าที่ต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษา หน่วยงานที่รับผิดชอบขาดการสนับสนุน ส่งเสริมในรูปแบบของการประชุม อบรม สัมมนา อีกทั้งไม่เปิดโอกาสให้คณะกรรมการแสดงความคิดเห็นซึ่งส่วนใหญ่สถานศึกษาจะตัดสินใจเอง ดำเนินการเอง ทำให้ชุมชนและสถานศึกษามองเหมือนแยกกันคนละส่วน ปัญหาเหล่านี้หากได้รับการแก้ไขการบริหารจัดการศึกษาจะเกิดการพัฒนาไปในทางที่ดี

2.3 ผลการเปรียบเทียบ การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็กในจังหวัดสุราษฎร์ธานี จำแนกตามสถานภาพ ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 ซึ่งผลการเปรียบเทียบเป็นไปตามสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้ สาเหตุที่ทำให้ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้น่าจะเป็นผลมาจาก สถานภาพของคณะกรรมการสถานศึกษา ขั้นพื้นฐาน ซึ่งในที่นี้ก็คือคณะกรรมการที่เป็นตัวแทนบุคคลจากภายนอก

สถานศึกษา กับคณะกรรมการที่เป็นตัวแทนบุคคลจากภายในสถานศึกษา นั่นคือผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ซึ่งบุคคลทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันในด้านต่างๆ เช่น ด้านความรู้ ทักษะ และเจตคติในการทำงาน ด้านบทบาทหน้าที่โดยตรงและโดยอ้อมต่างกัน ด้านเวลา ด้านความรับผิดชอบ ด้านงานที่ปฏิบัติและหน้าที่ ส่งผลให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่งคนเราจะมีความคิดเห็นแตกต่างกัน ซึ่ง อุทัย บุญประเสริฐ, 2552, 44 ได้เสนอแนวคิดการบริหารแบบมีส่วนร่วมว่า การมีส่วนร่วมในลักษณะของบุคคล ซึ่งในลักษณะนี้ จะให้ความสำคัญในปัจเจกบุคคลที่เข้ามามีส่วนร่วมในลักษณะต่างๆ โดยมองประสบการณ์ของแต่ละบุคคล เป็นสิ่งสำคัญของแนวคิด เช่น การตัดสินใจ ความรู้สึกรับผิดชอบ ผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของครารุท หงส์วิเศษ, (2553) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาของผู้ปกครองและผู้นำชุมชนในเขตตำบลแหลมกลัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรลาด ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาของผู้ปกครองและผู้นำชุมชนในเขตตำบลแหลมกลัด จำแนกตามสถานภาพ โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิริมา แสงมณี (2552) ศึกษาการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 การเปรียบเทียบระดับการมีส่วนร่วมของ ชุมชนในการบริหารการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็กจำแนกตามเพศ วุฒิการศึกษา และสถานภาพ พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดเล็ก ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี ดังนี้

1. โรงเรียนควรให้คณะกรรมการสถานศึกษาเข้าร่วมประชุมวางแผน ในการกำหนดแผนการใช้จ่ายงบประมาณทุกครั้ง หรือมีการประชาสัมพันธ์หรือเปิดเผยข้อมูลต่อคณะกรรมการหรือสาธารณชนให้ทราบทั่วกัน

2. โรงเรียนควรทำความเข้าใจและให้ความรู้กับคณะกรรมการสถานศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการวัดและประเมินผลคุณภาพผู้เรียน โดยให้มีส่วนร่วมในการกำหนดประเด็นการวัดวิธีการวัด และการมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล และให้เข้ามามีส่วนร่วมในระบบการประกันคุณภาพการศึกษา โดยการจัดประชุมอบรม สร้างความเข้าใจ ศึกษาดูงาน แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และร่วมติดตามการดำเนินงาน และรายงานผลการประกันคุณภาพการศึกษาต่อองค์กรภายนอก

3. โรงเรียนควรดำเนินการรายงานการใช้จ่ายเงินทุกประเภทให้คณะกรรมการสถานศึกษาทราบ พร้อมแสดงบัญชีทางการเงิน เป็นรายภาคเรียนหรือรายปีแล้วแต่ข้อตกลงร่วมกัน

4. โรงเรียนควรเสนอรายงานผลการปฏิบัติงานและการปรับปรุงแก้ไข ให้คณะกรรมการสถานศึกษาทราบ ทุกครั้งที่มีการมีปัญหา หรือการพิจารณาประเมินเพื่อเลื่อนขั้นเงินเดือนหรือการโยกย้ายเพื่อขอรับรองความคิดเห็น

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการทำวิจัยครั้งต่อไป ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะด้านประเด็นศึกษา ดังต่อไปนี้

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานด้านการตรวจสอบและติดตามผล เพื่อให้เกิดความโปร่งใสในการบริหาร

2. ควรวิจัยเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนารูปแบบการมีส่วนร่วมที่คณะกรรมการสถานศึกษาต้องการในโรงเรียนมัธยมศึกษาขนาดกลาง หรือขนาดใหญ่ เพื่อนำข้อมูลไปพัฒนาตรงตามความต้องการ

เอกสารอ้างอิง

- เกื้อหทัย กาชัย. (2555). การมีส่วนร่วม ในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษานานาชาติพิเศษ อำเภอแม่สรวย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง.
- คราวุธ หงษ์วิเศษ. (2553). การศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาของผู้ปกครองและผู้นำชุมชน ในเขตตำบลแหลมกลัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาดรต. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.
- จิรฉัตร ไชยสกุล. (2551).การมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาตามบทบาทและหน้าที่ของ คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย ราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- จำรัส นองมาก. (2547). ปฏิบัติการการประกันคุณภาพการศึกษา. กรุงเทพฯ: พัฒนาคุณภาพ วิชาการ.
- ดิเรก อนันต์. (2556) การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาภูมิราชวิทยาลัย.
- ธนสาร บัลลังก์ปัทมา. (2551, ธันวาคม). บทบาทประชาชนในการมีส่วนร่วมจัดการศึกษา The city Journal, 4(85), 30-35.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). การวางแผน (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ปองสิน วิเศษศิริ. (2550, สิงหาคม). การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาเพื่อจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพ.วารสาร การศึกษาไทย, 4(35), 8
- พิสณ พงศรี. (2556). เทคนิควิธีประเมินโครงการ. กรุงเทพฯ: ด้านสู่การพิมพ์.
- มานิช แสงสว่าง. (2554). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานและครูต่อการพัฒนา โรงเรียนอนุบาลหนองหงส์ ตำบลสระแก้ว อำเภอหนองหงส์ จังหวัดบุรีรัมย์ ค้นเมื่อ สิงหาคม 24, 2557, จาก <http://www.pncc.ac.th/pncc/wrod/plan.doc>.
- ยุทธนา พรหมณี. (2556). การนำแผนสู่การปฏิบัติ. ม.ป.ท.: ม.ป.ท.
- วิฑูรย์ สิมะโชคดี. (2550). TQM คู่มือพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ. กรุงเทพฯ: เนชั่นบุ๊คส์ อินเตอร์เนชั่นแนล.
- ศิริมา แสงมณี. (2552). การมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารการศึกษาโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร การศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ศุภชัย อาชีวะระงับโรค. (2547). PDCA : แก้ปัญหาและปรับปรุงงานเพื่อความสำเร็จ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ ห้างหุ้นส่วนจำกัด ซีโน ดีไซน์.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 11. (2556) แผนพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2555 – 2558. เอกสารลำดับที่ 4/ 2556 กลุ่มนโยบายและแผน.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). **คู่มือการขับเคลื่อนกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ:

โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

สำนักงาน กพร. (2551). **คู่มือการบริหารระบบราชการแบบมีส่วนร่วม**. ปิ่นเกล้าการพิมพ์ กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง

เสถียร จันทิมาธร. (2551). **ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการจัดการศึกษาของผู้ปกครองในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระนอง**.วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

สุจิตรา จรทะผา. (2554). **การมีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียน ของคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน**

กรณีศึกษาโรงเรียนเนินลาดวิทยา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2. สาขาวิชา

การบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์. (2552). **ความขัดแย้ง : การบริหารเพื่อสร้างสรรค์**. กรุงเทพฯ : ต้นอ่อน
แกรมมี่.

อุทัย นกเผือก. (2554). **แนวทางการพัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารสถานศึกษาของคณะกรรมการ**

สถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกลุ่มโรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหา

บัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏราชชนรินทร์.

อุทัย บุญประเสริฐ. (2552). **สภาพการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้**. กรุงเทพฯ: สำนักงาน

เลขาธิการสภาการศึกษา.